

ДЕЦАТА НА СВ. ЙОАН РИЛСКИ

Българска православна църква „Св. Йоан Рилски“, Лондон
Bulgarian Orthodox Church St. John of Rila – London

ПРИТЧАТА ЗА СЕЯЧА

Господ Исус Христос, често използва **притчи**, когато поучава хората. Примерите Му са от природата и ежедневието, тъй като иска да достигне до всяко сърце както е и в днешното евангелие:

"Излезе сеяч да сее своето семе". Колкото просто, толкова и тържествено начало! Тоест: дошло е време за сеитба, студовете и снеговете са подготвили земята, орачите са изорали, пролетта е настъпила и Сеячът излиза от Своя дом на нивата Си, за да сее Своето семе – не чуждо, а Своето. Това е външната простота и вътрешната дълбочина: Сеячът е Христос, семето е животворното евангелско учение... (стр. 3)

НЕДЕЛНОТО ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО

Излезе сеяч да сеете семе; и когато сееше, едни зърна паднаха край пътя и бяха потъпкани, и птиците небесни ги изкълваха; а други паднаха на камък и, като поникнаха, изсъхнаха, защото нямаха влага; други пък паднаха между тръни; и израснаха тръните заедно със зърната и ги заглушиха; а други паднаха на добра земя и, като изникнаха, дадоха плод стократен. Като каза това, **извика**: който има уши да слуша, нека слуша!

А учениците Му Го попитаха и рекоха: какво значи тая притча?

Той отговори: **вам е дадено да знаете тайните на царството Божие, а на другите се говори с притчи**, та, като гледат, да не виждат и, като слушат, да не разбират. Тая притча значи: семето е словото Божие; а това, що падна край пътя, са ония, които слушат; но отсетне дохожда при тях дяволът и грабва словото от сърцето им, за да не повярват и се спасят; а това, що падна на камък, са ония, които, кога чуят словото, с радост го приемат, ала нямат корен и временно вярват, а във време на изкушение отстъпват; а това, що падна между тръните, са ония, които чуят словото, но в живота си се задавят от грижи, богатство и светски наслади и не принасят плод; а това, що падна на добра земя, са ония, които, като чуят словото, пазят го в добро и чисто сърце и принасят плод с търпение. Като каза това, **извика**: който има уши да слуша, нека слуша!

ВИЕ ПИТАТЕ

Защо Сеячът от притчата (Господ Иисус Христос) не хвърля семето (Словото Божие) само в добрата земя, но и край пътя, и по камните, и в тръните?

Защото евангелското благовестие е явно, а не тайно; не е скрито и ограничено само до определен брой хора, каквито са били много тъмни и магически лъжеучения у гърците и египтяните, имали за цел повече властването на един човек или група хора над останалите, отколкото спасението на човешките души.

Словото (смето) е за всички!

Господ много ни обича и непрестанно се грижи за нас. Макар че сърцето ни често пъти сухо и вкаменено, обвито в тръните на страстите, Той все пак продължава тази сеитба, защото много се надява, че ние ще направим нещо със себе си, че все пак в нас нещо ще стане, че почвата на нашите сърца по някакъв начин ще се преобрази, ще стане друга - плодородна. Той непрестанно търси повод да ни спаси.

КАК СТАВАМЕ ДОБРАТА ПОЧВА

В притчата ние разпознаваме себе си - виждаме как Божието Слово се краде чрез нелепи мисли и разговори; как това Слово пада върху камъка на нашата злоба, отчуждение, осъждане на другите хора, заглушават го нашите житейски грижи, желанието да поживеем в своето удоволствие и комфорт.

Как да направим така, та нашето сърце да прилича на добра почва и нашето сърце да принесе плод на Господа?...

Преподобни Серафим Саровски казвал, че разликата между праведника и грешника е само в РЕШИМОСТТА.

Само когато човек търси Бога и се движи към Него, всичко, което Господ е вложил и посял в човешката душа, започва изведнъж да оживява!

Ние нямаме смирение - но Бог има, Той ни подарява възможността да бъдем смирени. Ние нямаме любов, а Бог има и ето отиваме към Него, и Той ни дава любов.

Господ ни дава всичко, което е важно за спасението на нашата душа. Нека да бъдем благодатна почва за Неговото Слово, за да израстват плодовете на Светия Дух. Амин.

СВЕТА ПЕТКА БЪЛГАРСКА

Св. преподобна Параскева, наричана от нашия народ и Петка Българска, е една от най-обичаните и почитани светици не само в България, но и в целия православен свят. Тя е от Епиват (Тракия) от родители българи.

Живее през XI век, просиява с чудни монашески и аскетични подвизи в светите земи на Палестина и завършва земния си път в родния си Епиват, където нетленните ѝ тяло (мощи) са открити по чуден начин и извършват многобройни изцеления.

Мощите на преподобната Петка били пренесени от Епиват в Търново по времето на цар Йоан Асен II. Тук преподобната се радва на изключително почитание като покровителка на града и на цялото царство. Тук е написано и най-вдъхновеното житие на светицата – от св. патриарх Евтимий.

След вековни странствания, на 27 декември 1888 г. с благословението на митрополит Йосиф мощите на света Петка са пренесени в митрополитската катедрала в Яш, Румъния, където са и до днес, утвърждавайки храма и града като главен център на поклонничеството в Румъния.

Из житието на светицата

Един ден св. Петка чула в църквата думите на Христос от Евангелието: "Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва!" Тия думи я развълнували силно. Замислила се и решила да ги изпълни. На излизане от храма съблякла богатата си дреха и я подарила на един бедняк. След някое време пак дала дрехата си на една сиромашкиня. Това вършела често. Родителите ѝ се сърдели, че всичките си дрехи дарявала на бедните. Тя ги успокоявала с думите: – Иначе не мога да живея!

**О, света Петко, която си
тържествуваща майка на небето и
всякога най-близко стоиш до своя
Жених Христа, непрекъснато се
моли за нас, заедно с ангелите,
пророците, апостолите и
преподобните отци.**

**ПРАЗНИК
14 ОКТОМВРИ**

ГОСПОД ИЗВИКА. ЗАЩО?

Който има уши да слуша, нека слуша!
С тези думи Господ завършва и
тълкуването на притчата. И при това
извиква. Два пъти повтаря същите думи,
и двата пъти се казва: извика.

Защо?

Този вик е към нас, за да ни посочи
опасността. Вика ни кроткият и благ
Господ, защото тук не става дума за
нищо по-малко от спасението на живота
на хората, не за дрехи, не за къщи и за
имущество, а за вечния живот.

СРЕД ЗМИИТЕ

Викът на Господ не е гневен вик, а вик на
загрижен родител, който вижда децата си
сред змии, и вика! Децата играят и не
виждат змиите, а майката ги вижда. Децата,
дори и да виждат идващите змии, те не
знаят по какъв начин да се спасят, но
майката знае. Затова и майката вика към
децата. Затова и Христос извиква към
хората, от единия до другия край на
историята: „Който има уши да слуша,
нека слуша!“

МОЛИТВАТА

Владико, Вседържителю,
Отче на нашия Господ
Иисуса Христа, Единородния
Твой Син, дай ми нескверно
тяло, чисто сърце, бодър ум
и неблуждаещ разум. Да
дойде върху мене Светият
Дух, за да позная в
достатъчна мяра истината
в Твоя Христа, с Когото Ти
подобаваш слава, чест и
поклонение, заедно със
Светия Дух, сега и винаги,
и во веки веков. Амин.

Скъпи братя и сестри, с благословието на Западно -и Средноевропейски митрополит Антоний, започна кампания за **набиране на средства за реконструкция и разширяване на българския православен храм в Лондон** в сградата на Посолството на Република България, което любезно предостави имотите си за тази цел.

THE BULGARIAN ORTHODOX COMMUNITY OF ST JOHN OF RILA IN LONDON

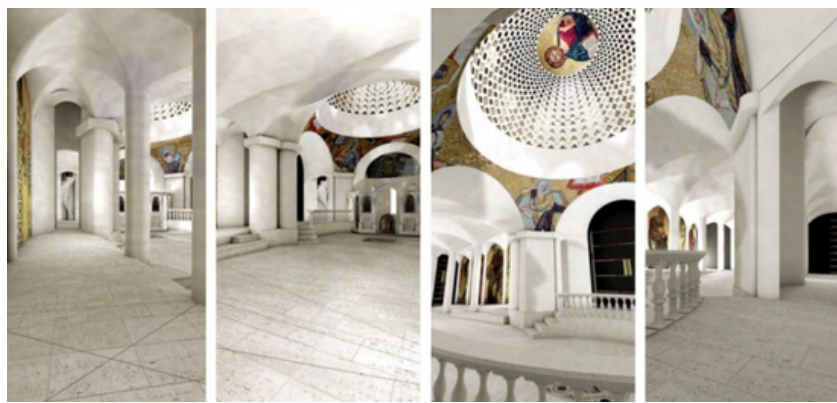
Lloyds Bank

Sort Code 30-96-26

Account Number 80397868

IBAN: GB27LOYD30962680397868

BIC: LOYDGB21446

**ЗАБЕЛЯЗАНО
В ИНТЕРНЕТ**

**ЗА ВАС РАБОТИХА:
О. ДОБРОМИР ДИМИТРОВ
НАДЯ ЙОНЧЕВА ИВА ДИМИТРОВА**

bulgarianchurchlondon.co.uk

За всичко благодаря на Бога! Тези думи нанасят смъртоносна рана на дявола и във всяка беда доставят на изреклите го най-силното средство за ободрение и утешение. Не преставайте никога да го произнасяте и научете и другите да го правят.

Св. Йоан Златоуст